

Lambert, Carl XVI fol. 105 v

exconcil
ab illo
m. q.
x. ii.

Sed nec hoc p̄tercundū putauim qd̄
da ex industria peccantes, p̄t̄ demo
sinarū largitione quāda sibi, p̄mit
tunt impunitatē. elemosina enim ex
tinguit peccatū. iuxta illud. Ignē ar
dētē extinguit aqua. & elemosina
extinguit peccatū. Sed ea que aut ne
cessitate. aut casu. aut qualibet fiunt
fragilitate. Ea ū que ex industria ad
cui libet. libidine explenda ideo
fiunt ut elemosinis redimantur. ne
quaqua eis redimi possunt. quia qui
hoc p̄petrat videtur deum mercede
conducere. ut eis impune peccare lice
at. non ergo ideo quis peccare debet
ut elemosinam faciat. sed ideo elemosi
nam facere debet. quia peccauit. Mente
enim & corpus quolibet traxit ad culp
pam. afflictio & contritio debet. reduce
re adueniam. **redeunt uolutabra.**

l. viii. De his q̄ p̄acta poenitentia ad pristina

Dhis uero nūnegrue dilectio tua apos
tolicam sedem credidit. cōsulendam. qui
acta poenitentia tamquā canes aut
sues aduolutus pristinos & aduolutabra
redeunt. & militie cingulum & ludi
eras uoluptates & noua conjugia. & inhi
bitos denuo appetere cōcubitus. quorum
professa incontinentia generati post ab
solutionem filii p̄dider. de quib; quia
iā suffragiū non habent poenitendi id
diximus discernendū ut sola intra ecc
lesiā fidelibus oratione iungantur. sa
cre misteriorum celebritati quā uis n̄
mereantur intersint. ad omne autē m̄
se cuius segregentur. ut hac salti di
strictione correat. & ipsi sua errata
castigent. & alius exemplū tribuant.
quatenus ab obscuro cupiditatib; retra
hantur. quibus tam quo carni fragilita

te ceciderunt. uaticio munere. cū addim
ceperunt. p̄ficisci. p̄comunionis gram
uolum subuenire. Quā formā & cir
ca mulieres que se p̄ poenitentiam
talib; pollutionib; deuinxer. seruan
da esse censemus.

**l. viii. Depenitente femina que defuncto
uiro alius nubere p̄sumpsit.**

Exconcil
a
ralatensi
cap. i. ii.

Poenitentes femine que defunctis
uiris alius nubere p̄sumpsit. t̄ sus
pecta. t̄ interdicta familiaritate cū
extraneo uixerint. cū eodē ab eccle
siis liminibus arceant. Nec etiā de uiris
impoenitentia positis placuit obser
uari. **p̄sonarū acceptio.**

l. viii. qd̄ in danda poenitentia nulla sit

exconcil
ca
billonensi
cap. xxx. iii.
cui uisunt
karolus rex.

Quia igitur ap̄lo teste n̄ est p̄sona
rum acceptio apud d̄m. & in omib; iudiciis
cauenda ē. multo magis in
hoc poenitentie iudicio p̄cauti de
bet. ut nullus sacerdotū umquam.
aut grā. aut odio alicui p̄sonę sc̄
iudicet. quā qd̄ in canonib; sacris in
lienerit. aut qd̄ illi sc̄dm sc̄arum scrip
turarū auctoritate. & ecclesiā ē
suetudine. rectius uisū fuerit. Si ergo
medici qui corporibus medicinā ife
re conant. nequaquā p̄pter p̄sonę
cuiuslibet acceptionē his quos sana
re cupiunt cauterio. aut ferro. aut
duris aliis quibus libet reb; parcunt.
multo magis his obseruandū ē qui
non corporū sed animarū medici existunt.
neq; enī pensanda ē poenitentia q̄n
titate tēporis. sed ardore mentis
& mortificatione corporis. cor
autē contritū & humiliatū d̄s n̄
despicit.

l. x.

**De illis qui peccata sua sine edig
na poenitentia sibi relaxari fallunt.**

Lambach, Cul XVI fol. 129r